

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

[Einleitung]

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

PROCLI HYMNVS *).

Ἑκάτης καὶ Ἰάνος.

Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, πολυώνυμε, καὶ διγέ-
νεθλε· IΧαῖρ', Ἑκάκη προθυραῖα, μεγάθυγες· αἰδᾷ
καὶ αὐτὸςΧαῖρ', Ἰανὲ πρόπατορ, Ζεῦ ἄφθιτε· χαῖρ',
ὑπάτε Ζεῦ.Τέυχετε δ' αἰγλήεσσαν ἐμῷ βίοτοιο πορέην,
βριδομένην ἀγαθοῖσι· κακὰς δ' ἀπελάυνετε
νόσους 5

Ἐκ

*) Quod Procli Hymni quodammodo cum Orphicis consentiunt, atque ab epicis hymnis dignoscuntur, et tamen eo differunt, quod toti fere precibus continentur, atque diis dicati, peculiare hymnorum genus, philosophicum, constituunt; breuem hunc hymnum speciminis loco subiunxi. Descriptus autem e codice Matritensi et euulgatus est a viro quodam docto in Bibliothek der alten Litteratur etc. part. I. Göttingae 1787. 8. inter inedita pag. 46. atque tam rerum quam verborum sensus part. II. pag. 10 — 22. erudite copioseque explicitus. Quare, ut chartae parcam, magistros rogatos volo ut notas eruditissimi interpretis conferant.

1. Hecate est h. l. natura omnium rerum procreatrix: illa enim cum Iano fuit naturae symbolum.

3. ἄριστος.] ut Deus antiquissimus, omniumque rerum auctor et parens: Ζεὺς v. ad Orphei H. VII. 13.

5. Sens. auertite a meo corpore morbum articulare, s. arthritidem, ῥέθρος, proprie membrum corporis et apud Aeoles et poetas tragicos, in specie, facies; tum in genere, corpus totum, v. Schol. ad Apoll. Rhod. II. 67. et ad Hom.

Ἐκ ῥεθέων, ψυχὴν δὲ περὶ χθονὶ μαργαίνουσαν

Ἐλκετ' ἐγερσινόοισι καθηραμένην τελετήῃσι.
Ναὶ, λίτομαι, δότε χεῖρα, θεοφραδέας τε κελεύθους

Δείξατέ μοι χατέοντι· Φάος δ' ἐρίτιμον ἀθρόω,

10 Κυανέης ὅθεν ἐσὶ φυγεῖν κακότητα γενέθλης.
Ναὶ, λίτομαι, δότε χεῖρα, καὶ ὑμετέροισιν αἰήταις

Ὅρμον ἐς εὐσεβείης με πελάσσετε κεκμηῶτα.
Χαῖρε, θεῶν μήτερ, πολυώνυμε, καλλιγένεθλε
Χαῖρ', Ἐκάτη προθυραῖα, μεγάθινες· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

15 Χαῖρ', Ἰανε, πρόπατορ· Ζεῦ ἄφθιτε· χαῖρ' ὕπατε Ζεῦ.

Διο.

Il. X. 68. et quae notavi ad Theocr. XXIX. 16. et in indice ad Theocr. h. v. Proclus respicit, acute notante V.D. ad h. l. ad arthriticos, quos expertus est, dolores.

7. Καθραμένην pro Καθαρθῆσαν. Attollite mentem ex vinculis quasi his liberatam, excitate animum, rerum humanarum, vitae terrestris, amore insanientem, orgiis, sacris arcanis purgatum, quae mentem reddunt puriorem et ad sublimiores cogitationes virtutesque propensorem.

8. θεοφρ. κελευθ.] rationem diuinitus demonstratam, h. e. adparitiones deorum, et oracula diuina:

10. Quando licebit, effugere, h. e. purgare se a sordibus materiae, (γενέθλη origo, progenies, genus, h. l. ἔλξη,) tenebris obductae, et summi numinis naturam perspicere.

Διονυσίῳ ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα *).

Εὐφημεῖτω πᾶς αἰθήρ.

Οὔρεα, τέμπεα σιγάτω,

Γῆ, καὶ πόντος, καὶ πνοιαί,

Ἦχοι, φθόγγοι τ' ὀρνίθων.

Μέλει δὲ πρὸς ὑμᾶς βαίνειν

Φοῖβος ἀκροσεκόμας, ἀρχέτας.

Χιονοβλεφάρε πάτερ Ἀῆς,

Ποδό-

*) Suauissimum hunc hymnum ex recensione *Burretii* in *Histoire de l'acad. des Inscript.* tom. V. pag. 185. codice regio vsi, et *Brunckii* in *Analectis* tom. II. pag. 253. sq. reddidimus. Recepit eum, germanice vertit atque eruditè explicauit cl. *Degen* in edit. sua *Anacreontis*, *Altenburgi* 1787. 8. pag. 200. sq. et pag. 290. sqq. De *Dionysio*, et de hymno hoc vide quoque *Snedorf* de hymnis vet. gr. pag. 61. sqq. et pag. 68. sq. vbi recusatus est cum lectionis varietate, notis adpersis. *Koeppen* recepit eum in *Anthologiam* suam graecam, et explicuit tom. III. pag. 171. sqq. conf. *Herderi* zerstreute Blätter part. II. pag. 202. sq.

1. Vt in *Bionis* carmine I. in *Adonim* omnis natura ad luctum communem propter illius obitum prouocatur; ita in hoc hymno, *Apolline* aduentante, omnes naturae partes silere iubentur.

7. Ab hoc versu incipit hymnus. Elegans est et valde poetica pictura orientis diei, aurorae, quae nobis prima luce adparens lucida albaque videtur, (hinc audacter *niueum supercilium* illi tribuitur,) et solis orientis. *Phoebus* dicitur regere roseum currum, cum (nam ὑπὸ est h. l. pro μετὰ) equis alatis, propter celeritatem. Audacius tamen canit πῶλον πρᾶνός ὑπ' ἰχνεσι. *Ouid.* Trist. III. 5. 55. Hunc utinam nitidi solis praenuntius ortum adferat admissio *Lucifer* albus equo. *Tibull.* 1. 3. 93. — hunc utinam nobis *Aurora* nitentem *Luciferum* roseis candida portet equis. conf. *cel.* *Heyne* ad *Tibulli* locum. — ἀντιζ,

